

UUT'T OLDE VODDEN

Iedere stèè in disse streek.
Zol toè een voerkamer hemmen.
Ze mossen doorveur wel'nstuk.
Van de stal-ruimte af nemmen.
Moor ze konnen door neet buuten.
Zonder voerkamer das niks
gedoan.

't Was neet alléne de voer-opslag.
Door zol ok de fenuuspot stoan.

Das een ièzeren gevaarte.
Onderan ruimte veur ut vuur.

'n Omhulsel, en een heel grote
pot.

Dee doorin passen dan secuur.

Dee pot wodden af edekt.

Met zwoore deksels; eers 'n rand.

Doorop weer kleiner deksel.

Olmoòl uut-ekiènd met vestand.

'Zon pot door ging heel wat in.

Had wel 'n kleine meter wiede.

En ze stokten dat geval.

Met holt ehaald van de bosmiete.

Busse dun holt, van dee sprikken.

Dik holt kwam dr nièt an te pas.

't Brannen fel, soms ok wel slech.

Umdat ut holt wel us nat was.

Och de schossteen was moor

klein.

Met zon piepe uut ut dak.

Door in zat soms weinug trek.

Dat was wel een ongemak!

Dan koj de rook door wel snièn.

De hele voerkamer was zwat.

Alléne stief bôven de vloer.

Hei dan nog wat luch ehad!

Zo hek jonk al eleerd.

Van rook door kriej wat van!

Dan moj oew loaten vallen.

Oaver de vloer moj kroepen dan!

As tat holt moor éénmòol brent.

Zolt notuurluk better goan.

En zo zachjes an koj door dan.

Ok wel weer zitten of stoan.

Ze kok'n door dan varkensvoer.

't Waarn vòl eerpels deej drin dee.

Ok water, en dan zag ie al gaw.

Dat ut zol kokken as de zee!

As tat nog'ntiedjen had estoan.

Wat noa eprötteld zo ast mot.

Mèèl dr bie, en meer zuk spul.

Grei woorop varkens bunt vezot.

Dat mos ter dan deurhèn ekneed.

Doorveur hadde wiej een

krebber.

Zwoor werk, ie wod'n dr heite

van.

Iej stampen oew door tlekker!

'n Krebber was een stevug dink.

't Had umme-ebôgen platte tande.

Zon stamper, de stelle ok sterk.

Moj gebruik 'n met beie hande!

Zo maakten de mense

varkensvoer.

Mossen vòlle werk vezetten.

En dan an-evuld met ondermelk.

Zoln varkens tok geerne vretten.

't Was ter ummers um te doon.

Dat ze goed greujen zollen.

'n Betjen werk deed ter neet toè.

Dat was wel bie, te hollen.

tis toè ok us een tied ewes

Dat ter was 'n vis-òverschot,

Das bie, de boern toe eloosd,

Andes ging 't spul moor kapot.

Ut was veur varkens lekker grei

Zee greujden der goed van,

Moor toch ging dr toè wat mis,

Dat kwam der achter-an!

Want der zat later an ut spek

Een betjen een troan-smaak!

En al vonnen somgen tneet slim

Ut was toch neet in de haak.

Jò, met voern moj wel oppassen,

En tblif altied uut-kieken,

Ieder bees mot goed vezorgd,

Iej kònt ze zo gaw vezieken!

Ze zek ok: warm voer is nièt bes,

Ze meent dat ze goed heb edoan,

Deur warm te voern zoj later

Veur kosten kommen te stoan!

Darme wodn dan dunne en slech,

En dan wod de mense de klos,

Ze mosn dan andre darmen kopen

Veur ut maken van de wos.

Ome Jehan